

af Kød og Masseproduktion af Smør absolut gør vort Land Fortræd, fordi den gør vore Produkter billigere, jo mere vi leverer, hvorimod vi maa indkøbe Stofferne til at frembringe disse Varer, og Indkøbet af disse Stoffer stiger i større Maalestok end Værdien af de Varer, vi udføre. Vilde man derfor søge at beskytte vore Mejerier, har jeg den Formodning, at det vilde kunne gøres ved at lægge højere Told paa Indførsel af Ost og muligvis ved en Smørtold, en Told paa Indførsel af Smør. Der indføres jo hvert Aar hertil ret betydelige Masser af finsk og galicisk Smør, som fortrænger det mindre gode danske Smør. Jeg ser ikke, det er rigtigt eller heldigt at skaffe vort eget Smør denne Konkurrence. Vi vilde gennem Udnyttelsen af vort Hjemmemarked faa Anvendelse for en hel Del af de maaske mindre gode Produkter herhjemme. Vi vilde undgaa Masseproduktionen til England, og vi vilde undgaa det mindre tiltalende, der er ved disse Varer, vi faa fra Udlandet, og som vi alle ere enige om ikke ere gode. — Man vil sige: Ja, men Kjøbenhavn kan slet ikke undvære fremmed Smør, fordi Kjøbenhavn indtager en dominerende Stilling paa Smørmarkedet, og vi maa have det fine svenske Smør for at kunne indtage vor Stilling i England som dominerende Magt. Hvis det skulde være Følgen af en Smørtold, at vi vilde tabe denne Stilling, vilde jeg være den første til at fraraade en Smørtold, men jeg ser ikke, hvorfor det ikke skulde være tænkeligt, at man indrettede Kreditlagre for det fremmede Smør, saaledes at det fremmede Smør, der blev bragt her til Kjøbenhavn i Konsignation, blev bragt ind paa Kreditlagrene og derefter vandrede bort med Transportskibene. Hvis det kunde lade sig gøre, vilde der aldeles ikke ske nogen Skade paa det engelske Marked for Danmarks Stillings Vedkommende. Selvfølgelig vilde en saadan Smørtold jo ogsaa kræve en Margarinetold og en Produktions-told paa indenlandsk Margarine.

Der er saa en anden Industri, som er berørt allerede i Gaar af det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund), det er Mølleindustrien. Den er jo i allerhøjeste Grad bunden til vort Landbrug. I tidligere Tid har Danmark været et melekporterende Land, nu er det et melimporterende Land. Vi havde i Fjor en Indførsel af over 50 Millioner Pd. formalede Kornvarer. Man undrer sig over, at et Land, hvor Mølleindustrien, baade naar man tager Hensyn til den rent produktive Side, og naar man tager Hensyn til Vejrliget, skulde synes at

være meget naturlig, ikke skulde kunne blive eksporterende, men Forholdet er jo det, at andre Lande her omkring have indført Udførselsgodtgørelse for Melet, ikke egentlig Eksportpræmier, men dog en Godtgørelse for indført Hvede, der formales og atter udføres, og vore Møller kunne derfor i Øjeblikket ikke konkurrere med de omkringliggende Landes. Jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke søger at skaffe denne Industri saadanne Vilkaar, at den kan trives her i Landet. Jeg tror ogsaa, det vilde være til Gavn for vort Landbrug, som vilde finde en bedre Aftager af vore Varer, end der hidtil har været. Jeg vil godt indrømme, at vore Møllere ikke altid ere optraadte egentlig patriotisk over for vor egen Produktion, thi de købe meget ofte amerikanske og andre fremmede Varer og sige, at de ere bedre end vore egne; men jeg ser ikke, hvorfor man ikke derfor skulde støtte Mølleindustrien.

Saa er der Teglværksindustrien, der i allerhøjeste Grad er bunden til vor egen Jord, det er jo af selve Jorden, at denne Industri trives. Den er for Øjeblikket i en ret blomstrende Forfatning, men hvem siger, at den vil vedblive at være det? Vi indføre ret betydelige Masser af disse Varer, saaledes i 1894 32,087,000 Stkr. Teglsten, Mursten og Rør til en Værdi af omtrent 1,500,000 Kr. Vilde nu en Told af f. Eks. 2 Kr. pr. 1000 være noget, som vilde skade vor Befolkning? Jeg mener absolut nej; thi den mindre velstillede Befolkning bruger ikke i stor Maalestok Teglværksprodukter, og det vil ikke have nogen Indflydelse paa Lejeforholdene i Byerne, om der blev paalagt en saadan Told; thi saadanne Svingninger er der tit i Priserne. Men det vilde give vor Toldkasse en Indtægt af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis den samme Import blev ved, og hvis den hørte op, vilde den give Brød til en hel Masse Arbejdere, der i saa Tilfælde vilde blive bragte i Industrien, som vilde udvide sig herhjemme. — Et lignende Forhold finder Sted med Træskæreriene. Vi have en lille Industri, der er begyndt at komme frem rundt omkring i Landet, gennem Træskæreriene. Vi indføre en hel Masse forarbejdet Træ. Nu foreslaar man i den ny Lov, at den hidtil værende Told paa disse Varer skal nedsættes meget betydeligt. Jeg tror, at det vil fuldstændig dræbe den Industri, der her er Tale om. — Mens jeg er ved Træet, vil jeg nævne, at vi anvende grumme store Summer aarligt paa at holde vort Skovvæsen oppe; vi anvende store Kapitaler Aar efter Aar paa at søge vore